

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobkyně: **G. A.**
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
 Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2018, č. j. OAM-979/ZA-ZA11-ZA18-2017, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Opatrovníkem žalobkyně pro toto řízení se ustanovuje JUDr. Vít Biolek, MBA, advokát se sídlem Bohuslava Martinů 1038/20, Hradec Králové.
- II. Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2018, č. j. OAM-979/ZA-ZA11-ZA18-2017, se **z a s t a v u j e**.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shora označeným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Z toho důvodu žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

V průběhu řízení před soudem vyšlo najevo, že žalobkyně dne 17. 5. 2018 svévolně opustila místo, kde byla hlášena k pobytu, tedy Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí.

Soud proto dále sám pátral po současném místě pobytu žalobkyně.

Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra soudu přípisem ze dne 9. 10. 2018 sdělila, že žalobkyně byla ubytovaná v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, a to od 4. 12. 2017 do 17. 5. 2018. Dne 17. 5. 2018 byla vyřazena z evidence ubytovaných z důvodu svévolného odchodu. Od té doby nejsou o pobytu žalobkyně žádné informace. V průběhu pobytu v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí jmenovaná neodcházela na dlouhodobé opuštění střediska dle § 82 odst. 3 zákona o azylu, a z tohoto důvodu neudala jinou adresu pobytu.

Ředitelství služby cizinecké policie v přípise ze dne 12. 10. 2018 sdělilo, že žalobkyně byla od 4. 12. 2017 ubytována v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, a to až do svévolného odchodu dne 17. 5. 2018. Od 1. 6. 2018 je vedena jako žadatelka o udělení mezinárodní ochrany v rámci Dublinského nařízení. Žalobkyni bylo uloženo správně

vyhoštění, lhůta je v současné době v řízení, z území České republiky vyhoštěna nebyla. Současné místo pobytu žalobkyně není známé.

Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, přípisem ze dne 16. 10. 2018 soudu sdělilo, že žalobkyně měla ode dne 4. 12. 2017 do 17. 5. 2018 evidovaný pobyt v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, přerušovaný svévolným odchodem. Aktuální místo pobytu jmenované na území České republiky není správnímu orgánu známo.

Vzhledem k tomu, že pobyt žalobkyně není znám, ustanovil jí soud podle § 29 odst. 3 o. s. ř. za použití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), opatrovníka.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je toho názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobkyně, toto úsilí však bylo marné. Posledním známým místem pobytu žalobkyně bylo Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, odkud dne 17. 5. 2018 svévolně odešla. Aktuální místo pobytu žalobkyně není známo žalovanému, Správě uprchlických zařízení MV ani Ředitelství služby cizinecké policie.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 55 odst. 5 za použití § 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. října 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce